

med det ærede Flertals Forslag under Nr. 24. Det viser sig da, at Forslaget slet ikke lader sig bringe i Anvendelse paa dette Eksempel netop i Modsetning til vort Forslag Nr. 25. Der skal efter Flertallets Forslag enten tages Hensyn til Størrelsen af Driftsudgifterne udrede i Frederiksberg og i Njøsbenhavns Kommune, eller der skal tages Hensyn til Størrelsen af den Bruttoindtægt, der hidrører fra hver af de to Kommuner. Jeg tror, at det ærede Medlem fra Præsto vil være enig med mig i, at det vil være absolut umuligt at sige, hvor meget af Selstabet's Driftsudgifter der falder paa Stræningen fra Smallegade til St. Jørgensløv, og hvor meget paa Stræningen derfra til Kongens Nytorv, lige saa sikkert, som det er umuligt at fordele de Driftsindtægter, der falde paa hver af disse to Strækninger. Men saa hjælper det ikke at tilføje: Lad Indenrigsministeren saa fastslaa, hvilket Grundlag af de to der skal vælges, og afgøre det for 5 Aar ad Gangen, thi Ministeren kan heller ikke. Men efter vort Forslag er det klart, at det let kan oplyses, hvor mange af Funktionærerne der bo i hver af Kommunerne, og hvad de have faaet udbetalt af Selstabet's Kasse, og i Forhold dertil kan en Fordeling finde Sted. Jeg henstiller altsaa til det ærede Medlem, som ellers har arbejdet trolig sammen med mig i denne Sag for at komme til et Resultat paa Selstabet's Omraade, at tage under Overvejelse, om han ikke ogsaa kunde blive enig om denne Rest af § 10, efter som jeg dog tror, at dette Eksempel her, som jeg — foranlediget ved det ærede Medlem for Njøsbenhavns 4de Valokreds — har draget frem, viser, at de Bestemmelser, han har foreslaaet, ikke bringe nogen Løsning, medens det dog er givet, at det vil staa godt til efter det af Mindretallet i Nr. 25 under II., Till. B. Sp. 688, stillede Forslag; hvis det ærede Medlem ikke kan finde Forhold, under hvilke vor Afgørelsesform ikke kan bringes i Anvendelse, var det dog muligt, at han vilde gaa over til denne Affattelse, hvorefter der ikke blev andet Differenspunkt mellem os end det, at han vil tilføre Opholdskommunen en mindre Andel i Stattebidraget end den, som vi andre mene, der bør indrømmes den, saaledes at altsaa Opholdskommunen skulde nyde større Betsyttelse efter vort Forslag end efter hans. Hvis Enighed opnaas paa dette Punkt, vilde Tinget kun komme til at stemme om den større eller mindre Procent; i øvrigt vilde der være fuld Enighed hos de 11 Medlemmer af Udvalget, saa at Udvalget paa hele dette Omraade var enigt bortset fra de

fire Medlemmer, der jo principielt ikke ønske Lovens hele Grundlag.

J. Scavenius: Man vil finde det naturligt, at jeg svarer nogle Ord paa, hvad der er anført mod og om det Forslag, jeg har stillet om Harkornstatternes Afstrøning. Den ærede Minister har Ret i, at dette Forslag fra min Side ikke af mig er stillet som noget Diskussionsemne for det høje Ting. Jeg har i og for sig for stor Respekt for dette høje Ting til, at jeg skulde ønske, at Tinget skulde blive en Diskussionsklub. Et andet er, at jeg ganske sikkert ikke har tænkt mig Muligheden af, at et saadant Forslag kunde gaa igennem første Gang, det blev stillet; min Mening med at stille det har været den, at bringe Sagen frem for det høje Ting, der igennem vække Opmærksomheden for de store Ulemper, som med hvert Aar blive større og større, der findes ved den nuværende Harkornbestatning i Sognekommunerne og derigennem faa om mulig en Stemning frem i Landet, der kunde være stærk nok til at bringe en Forandring frem paa dette Punkt, selv om det til syvende og sidst ikke skulde lykkes at komme saa vidt, som jeg ønsker. Vi ere jo en Gang vante til at gaa frem efter Kompromiser, og jeg vil ogsaa efter Omstændighederne være tilfreds med et Kompromis, idet jeg dog paa Forhaand vil tillade mig at erklære, at en Jifsring af Harkornstatterne, saaledes som der var foreslaaet for nogle Aar siden, i Virkeligheden til syvende og sidst vilde medføre alle de samme Ubequemmeligheder og Bankeligheder, som det af mig stillede Forslag. Det skal jeg ikke gaa nærmere ind paa, men enhver, der vil gennemtænke Sagen, vil let indse, at jeg heri har Ret. Men imidlertid, kunde man ikke komme videre, saa var det jo altid noget. Dette har altsaa været min Hensigt med at stille Forslaget, og jeg har saa meget mere villet stille det nu, som Forslaget er tænkt gennemført gennem en lang Aarrække, nærmest begrundet deri, at Forslaget, hvis det straks og pludselig gennemførtes, vilde gribe dybt ind i bestaaende Kontrakter. Men nu vil man se, at hvis det — og det er dog altid muligt — skulde lykkes at bringe en Stemning frem her i Landet, der fordrede en Forandring paa dette Punkt, saa vilde Folk være advarede, og selv om det kunde tage længere Tid, en Del Aar, inden det blev endelig ført igennem, vilde Folk vide, hvorledes de havde at forholde sig ved Afslutningen af deres Kontrakter for Fremtiden, saaledes at man, dersom man fik Loven vedtaget, det vil sige om 5—6 Aar, saa alligevel